

forlænger man det yderligere, saa gaar det betydeligt videre, end jeg i alt Fald ønsker at være med til. Kunde man faa en Ændring der, som i det mindste blev ved det, der er foreslaaet og vedtaget her, vilde jeg hilse det med Glæde. Jeg henstiller ogsaa dette Spørgsmaal til det ledende Flertals Overvejelse.

Men en anden Ting, jeg vil tillade mig at nævne, er de Ændringer, der ere foregaaede i Skattevedtægterne. Efter Forslaget, der blev forelagt i Landstinget, var det jo saaledes, at man i alle disse Skattevedtægter, som nu for Fremtiden skulle eksistere i Kommunerne fik et Spilleum, idet man kunde forhøje den paagældende Skatteindtægt med indtil 35 pCt. og kunde nedsætte den med indtil 65 pCt. Det sidste er blevet staaende, men det første har man ændret derhen, at den Forhøjelse, der nu kan finde Sted, er nedsat til 25 pCt. Jeg synes, at de 35 pCt. var saa lidt, som det vel kunde være, og i mine Øjne var det endog for lidt og ikke saa lidt for lidt. Naar man nu endog er gaaet ned til 25 pCt., synes jeg, der burde gøres et alvorligt Forsøg paa at faa dette ændret. Nu er det ganske vist saaledes, at man i Landstinget er gaaet ind paa at forhøje den Indtægt paa 600 Kr., der efter Forslaget kunde behandles efter frit Skøn ved Paaligningen, til 800 Kr. og 1,000 Kr., henholdsvis for Landkommuner og Bykommuner. Det bedrer selvfølgelig noget ved den Ændring, der er foretaget, men det er efter min Mening alligevel for lidt. Er man ikke i Stand til at opnaa en Ændring med Hensyn til Fradraget og Paaligningen, navnlig med Hensyn til det sidste, saa vil jeg dog meget henstille, om man ikke vil gøre et alvorligt Forsøg paa at forhøje det Beløb, som maa behandles aldeles frit ved Paaligningen. Hvis man forhøjede det til henholdsvis 1,000 Kr. og 1500 Kr. for Land- og Bykommuner, saa vilde meget være vundet, saa vilde man i alt Fald komme til at staa frit over for de Beløb, som man jo maa indrømme ere de mindste Beløb, man overhovedet næsten kan gaa til at udskrive direkte Skatter af. Jeg henstiller derfor ogsaa til det ledende Flertal at tage under velvillig Overvejelse Spørgsmaalet, om man ikke kunde forhøje de Beløb. Efter hvad der er foregaaet i Landstinget og udtalt der under Behandlingen af de kommunale Forslag, er jeg nærmest tilbøjelig til at tro, at man vil have megen Vanskelighed ved at faa gennemført en Ændring, der gaar ud paa at forhøje de 25 pCt. til 35 pCt. Et andet

Spørgsmaal turde det være, om man ikke kunde formaa det andet Ting til at gaa ind paa et Ændringsforslag om at forhøje den Skatteindtægt, som man frit kan nedsætte.

Jeg skal tillige sige et Par Ord med Hensyn til Forslaget om Statstilskud til Kommunerne. Jeg maa der beklage den Nedsættelse, der har fundet Sted med den bekendte Million Kr., og jeg beklager, at det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) udtalte, at det for Finansernes Skyld var nødvendigt at gøre det. Jeg tror nemlig, det er en Fejltagelse; jeg tror, man for Finansernes Skyld ikke behøver at gøre det. Jeg tror, man var i Stand til at tilskyde de 2½ Mill. til Støtte for Kommunerne, som Forslaget oprindeligt gik ud paa, og jeg skal selvfølgelig sige hvorfor. Selv om det nu ikke er præcis det Beløb, der skal anvendes til Tiendeloven, er det et Beløb, der noget nær svarer dertil, naar den en Gang træder i Kraft. Men for det første er det jo saadan, at Tiendeloven endnu ikke er vedtagen i Rigsdagen, og dernæst er det heller ikke aldeles sikkert, at Tiendeloven gennemføres. Men hvis Tiendeloven ikke gennemføres, have vi da unddraget Kommunerne 1 Mill., som der ikke var Grund til at unddrage dem. Men selv om Tiendeloven bliver vedtagen, saa at der skal ydes Tilskud til Tiendens Afløsning gennem en lang Aarrække, skal Statskassen jo ikke i samme Øjeblik af med Tilskud til Tiendeafløsningen. Der vil gaa en Aarrække, før Tiendeloven træder i Virksomhed, og i den Tid har Staten ikke Brug for den Mill. Kr., som nu skal undrages Kommunerne. Men naar denne Aarrække er gaaet, naar det Tidspunkt, da Staten skal til at yde Tilskud til Tiendeafløsningen, er kommet, kan man vel vente, at de to ny Skatter, som nu blive vedtagne, Formue- og Indkomstkatten og Ejendomsskylden, ville være stegne med mindst det Beløb af 1 Mill. Kr. Det er jo Skatter, som vel fremtidig ville stige, sandsynligvis i hvert Tilfælde; det er jo saadan, at Ejendommene i Landet blive mere og mere værd, og forhaabentlig saadan, at Indtægterne vokse og ogsaa Formuerne. Tidligere var det kun en af de Skatter, vi nu afskrive, der var stadig voksende. Men da nu dette er Tilfældet, da vi ikke alene ikke faa Brug for den Mill. Kr. i de første Aar, og da vi kunne vente, at de ny Skatter ville stige med et Beløb, der mindst svarer til, hvad vi unddrage Kommunerne, tillader jeg mig at henstille til det ledende Fler-